

PLAYLIST. A l'audició escoltarem fragments de les següents obres:

Vint mirades sobre el nin Jesús (O. Messiaen)
Oratori "El Pessebre" (P. Casals)
Oratori de Nadal (C. Saint Saëns)
Oratori "El Messies" (G.F. Haendel)
Oratori "Christus" (F. Liszt)
La infància de Crist (H. Berlioz)
Les Béatitudes (C. Franck)
Réquiem alemany (J. Brahms)
Vater unser im Himmelreich (G. Böhm)
Ave Maria (A. Bruckner)
Panem et circensis, de Ben Hur (Miklós Rózsa)
Marie-Magdaleine (Jules Massenet)
Salomé (Richard Strauss)
Lazarus (F. Schubert)
Passió segons Sant Joan (Sofia Gubaidulina)
Quatre cançons serioses (J. Brahms)
Quartet per a la fi del món (O. Messiaen)

IHS

La propera audició, 'Els apòcrifs i els *alquímistics*: l'evangeli, segons un de tants', tindrà lloc el diumenge 19 de març, també a les 12:00 hores

La Bíblia en vers

Les Sagrades Escriitures (musicals)

(Cicle d'audicions comentades per Joan Estrany, crític i divulgador musical)

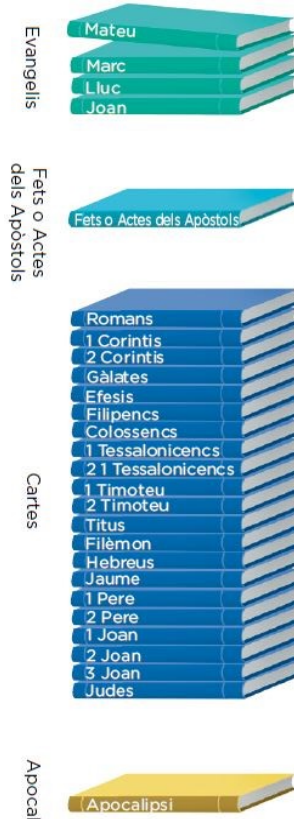
“Jesucrist, fill de David, fill d'Abraham ... (Mt,1:1)
AUDICIÓ II *Dels evangelis al Llibre de l'Apocalipsi*

Diumenge, 19 de febrer a les 12'00 h. Entrada gratuïta

Audició 2^a

EL NOU TESTAMENT

Els evangelis, la vida de Jesús a quatre veus

Jesucrist morí l'any 33 de la nova era o de la seva era homònima. Terrenalment parlant la va sobreviure una trentena d'anys, entre 26 i 37 si hem de fer cas als entesos. L'estel de David, que creuà Betlem fa dos mil anys i busques, va posar el comptador a zero al calendari vigent. El naixement de Jesús marca un abans i un després, un punt d'inflexió en el *timeline* de l'home occidental. De les seves fetes, ventures i paraules en deixaren testimoni escrit els quatre evangelistes. Quatre llibres que esdevingueren el bessó d'allò que avui anomenam Nou Testament i del que no és menester fer cap spóiler perquè qui més qui manco en coneix el final. A les quatre veus autoritzades se li sumaren aviat les dels evangelitzadors, amb Sant Pau al capdavant, algunes veus no autoritzades i, per descomptat, el *Llibre de l'Apocalipsi*, punt final de les Sagrades Escripures.

Si fem repàs d'aquests trenta anys escassos de vida ens adonam aviat que quasi tot l'imaginari col·lectiu es concentra en l'arribada i la marxa de Jesús al cel. Els instants immediatament anteriors i posteriors al seu naixement i a la seva mort són els que han quedat marcats a foc a l'imaginari col·lectiu de la civilització cristiana. Des de l'Advent fins a la Cinquagesma, sembla com si la vida de Jesús quedàs condensada en aquest mig any litúrgic, reduïda al seu naixement i la seva passió, mort i resurrecció. Naixements i *via crucis*, nativitats i *ecce homos* pertanyen a la iconografia clàssica del cristianisme. Així doncs, tot convida a pensar que en la seva translació musical aquests dos episodis també atiaren la creativitat dels compositors. *El Messies* i *La Passió*, vet ací dos epígrafs bíblics ben amarats de connotacions musicals. Quan parlem de *El Messies* participatiu de Nadal o de la *Passió segons*

Sant Mateu hom sap que ens referim a les homònimes obres musicals de Haendel i Bach i no a cap altre. Però entre els dos saxons coetanis i llurs obres cabdals hi ha un catàleg ben extens de creacions musicals que han tengut Jesús com a protagonista. Aquests dos punts de trobada: l'establia de Betlem i el Gòlgota; l'estel (*) i la creu (+), han inflammat la imaginació musical de centenars, milers de compositors. *El Pessebre*, *l'Oratori de Nadal*, *l'Adoració dels Reis* – que no dir de les nades- *la Infantesa de Crist*, *les Benaurances*, *les Passions* o, fins i tot, *Les set darreres paraules de Crist a la creu*, tots aquests episodis o epígrafs bíblics són a la vegada títol d'alguna composició musical amb Jesucrist com a únic i indiscutible protagonista. Ara bé, no penseu que les paraules de Jesús es van transcriure i traduir només en música sacra. Els relats evangèlics alimentaren poemes simfònics, òperes, obres de cambra i fins i tot qualche musical. De retruc els seus parents es veren beneficiats de la popularitat cristiana i també cobraren protagonisme. No debades la dita mallorquina recorda que *el bon Jesús va fer els seus parents sants*. Avui ens centrarem en els episodis previs al Dijous Sant, deixarem per dates més assenyades les músiques corresponents a la Passió i Resurrecció. Intentem, doncs, reconstruir, amb l'ajut de l'evangeli i del pentagrama, qui fou *aquest fill de David, fill d'Abraham...fill de Déu*, en una paraula.

